

NOTAT

Til: Norges Bilsportforbund
Fra: Niels R. Kiær
Dato: 20.09.2021

UNDERSØKELSE AV «STEINSHOLT SAKEN» OG INNSPILL TIL LOVEN

1. INNLEDNING OG MANDAT

Jeg er kontaktet av generalsekretær i Norges Bilsportforbund («NBF») med forespørsel om jeg er villig til å gjennomføre en undersøkelse av hendelser knyttet til straff ilagt Odd Henry Steinholt («Steinholt») i etterkant av løp avholdt den 19.06.2021.

Styret i NBF fattet den 11.08.2021 følgende vedtak:

Beslutning:

Styret engasjere adv. Niels R. Kiær til å gjøre nødvendige undersøkelser for å få belyst alle sider ved saksbehandlingen rundt «Steinholt-saken», og da spesielt tillatelsen han ble gitt til å kjøre VM-løp i Barcelona.

Kiær gis følgende mandat:

Niels R. Kiær gis mandat til å foreta alle nødvendige undersøkelser i saken, være seg gjennomgang av saksdokumenter og gjennom samtaler med involverte personer, samt vurdere resultatene av disse undersøkelsene opp mot NBFs gjeldene regelverk. Kiær gis også mandat til å gjøre undersøkelser rundt Appelldomstolens valg av å skjerpe straffen for Steinholt til også å inneholde en suspensjon, og gi sine kommentarer og vurderinger rundt dette

Mandatet begrenser oppdraget til undersøkelser. Kiær skal ikke komme med forslag til evt handling eller reaksjon i ettertid som følge av undersøkelsene. Kiær legger frem sin rapport i et felles møte mellom NBFs styre, Appelldomstolen, Domsutvalget og vt. andre relevante involverte personer.

I brev av 27.08.2021 har styret i NBF skrevet følgende til Appelldomstolen:

NBFs styre behandlet anmodningen om endring av mandat for undersøkelser rundt Appell 287 (Steinholt) og handlinger i etterkant av appellbehandlingen.

Når den gjelder den delen av de undersøkelsene som gjøres, vil styret vil presisere at det ikke på noen måte mener at APLD har behandlet denne saken feil. Det styret ønsker ved en ekstern undersøkelse rundt saken er å få avklart om noe av NBFs regelverk bør endres på grunnlag av

erfaring fra denne saken. Akkurat slik APLD skriver i henvendelsen kan NBFs styre endre regelverket og det er nettopp det man ønsker å få hjelp til å få et godt grunnlag for å vurdere.

På bakgrunn av dette ønsker ikke styret å gjøre endringer ved mandatet som er gitt den ansvarlige for undersøkelsene.

Jeg har ingen forbindelser til NBF, dets ansatte eller tillitsvalgte, eller til Steinsholt.

Jeg har fått tilsendt relevante dokumenter i saken, og jeg har avholdt samtaler med tillitsvalgte i NBF.

2. FAKTUM

2.1. Juryens behandling av hendelse på NM i rallycross 19.06.2021

Det foreligger tre dokumenter; Kontrollrapport for bilcross, rallycross og crosskart, juryrapport og melding fra løpsleder/jury.

Hendelsen er i juryrapporten omtalt slik:

«A finale klasse 1 siste runde, så konkurrerer startnr 188 Ole Henry Steinsholt og startnr 118 Trond Simen Larsen rundt første sving og inn i gulflaggsone hvor det står en bil som har fått stopp. Denne hadde stått der i flere runder. Ingen respekterer det gule flagget og fortsetter å konkurrere med det resultat at startnr 188 treffer den parkerte bilen og begge bilene får store materielle skader»

I «melding fra løpsleder/jury» er det angitt «Innstilling til DU for brudd på GB 12.1.1.D. Det er også krysset av for diskvalifikasjon fra stevnet og bot. Botens størrelse er ikke angitt.

I juryrapporten er det protokollert følgende beslutning:

Føreren blir ilagt bot på 5000 kr, diskvalifisering fra stevnet og med innstilling til DU om suspensjon i 3 mnd.

Appelldomstolen har i sin avgjørelse av 12.07.2021 påpekt at det var uheldig at dokumentene hadde ulikt innhold hva gjaldt innstilling til straff, og at appellanten ikke ble gjort oppmerksom på hva innstillingen til DU gikk ut på i melding fra jury. Det er ukjent for meg når Steinsholt fikk de forskjellige dokumenter, men utøver anfører i sin e-post av 13.07.2021 at han før han appelte kun mottok melding fra løpsleder/jury der det ikke var angitt at det ble innstilt på 3 mnd. suspensjon.

Beslutningen innebærer at innstillingen om suspensjon skulle videresendes til Domsutvalget jf. Generelle bestemmelser («GB») pkt. 12.3.2, da juryens kompetanse til å ilegge straffer ikke omfatter suspensjon og eksklusjon, jf. GB 12.6.1. Domsutvalget og Appelldomstolen kan anvende alle straffartene opplistet i GB 12.5.1, jf. GB 12.6.3.

Juryens beslutning om bot og diskvalifikasjon ble appellert til NBFs Appelldomstol jf. GB pkt. 15.2.1. umiddelbart etter stevnet og begrunnet i skriftlig appell datert 23.06.2021.

2.2. Appelldomstolens behandling av saken

Appelldomstolen behandlet appellen den 12.07.2021. NBFs aktor i saken nedla under møtet påstand om suspensjon i 3 måneder. Appelldomstolen forkastet appellen, og ila føreren suspensjon i tre måneder fra 12.07.2021. Beslutningen ble kunngjort på www.bilsport.no den 13.07.2021. Beslutningen innebar at Domsutvalget ikke behandlet innstillingen om suspensjon.

Det er ikke mulighet for videre anke over appelldomstolens beslutning, men fører valgte den 15.07.2021 å begjære gjenåpning av saken jf. GB 15.5 flg. Begjæringen om gjenåpning er begrunnet som følger:

Saksbehandlingsfeil

Det foreligger ingen beslutning om suspensjon/brudd på GB 12.1.1.D da juryen ikke har myndighet til å ilegge suspensjon. Steinsholt hadde følgelig ikke noen beslutning om suspensjon å anke og appelldomstolen hadde heller ingen beslutning om suspensjon å behandle. Beslutningen og anken setter rammen for appelldomstolens myndighet.

Det er domsutvalget som beslutter suspensjon/eksklusjon i første instans og appelldomstolen som tar stilling til en eventuell anke. Steinsholt har følgelig ikke fått anledning til å få behandlet sin sak i to instanser, slik NBFs Generelle Bestemmelser regulerer. Det er derfor ikke riktig når appelldomstolen legger til grunn at siden de er gitt myndighet til å anvende alle staffene regulert i GB 12.5.1 så har de myndighet til å ilegge straffer som ikke har vært hverken behandlet eller besluttet i første instans, jf. GB 12.6.3.

Det foreligger derfor saksbehandlingsfeil og appelldomstolens beslutning pkt. 3 om suspensjon er ugyldig. At Steinsholt har anket beslutningen om bot og diskvalifikasjon til appelldomstolen hindrer ikke dette han i å få behandlet saken om suspensjon/brudd på GB 12.1.1.D i domsutvalget, ref. to-instanssystemet.

Steinsholt skal derfor beholde sin lisens inntil det blir fattet endelig beslutning om suspensjon etter behandling i domsutvalget og eventuelt appelldomstolen ved en anke, på lik linje med den andre bilføreren i hendelsen (Larsen).

Appelldomstolen behandlet begjæringen om gjenåpning den 22.07.2021, der det ble besluttet å ikke ta begjæringen til følge. Appelldomstolen har begrunnet sitt standpunkt som følger:

4. Rettens vurdering

4.1. Innledning

Saken gjelder krav om gjenåpning av en sak (dom) fra Appelldomstolen avsagt den 12.07.21 med premisser som ble sendt partene den 20.07.2020.

En begjæring om gjenåpning må nødvendigvis begrunnes i dommens premisser og Appelldomstolen har således først tatt begjæringen opp til behandling iht GB15.5 etter at premissene ble sendt til partene.

Det er anført at Appelldomstolen har misforstått reglene ved saksgang og skulle derfor ikke behandlet innstillingen fra Juryen om suspensjon. Dette er en saksbehandlingsfeil og Appellanten skulle således ha beholdt sin lisens til suspensjonen blir behandlet i DU.

Begjæringen om gjenåpninger rettidig jf GB § 15.5.4.

Det er Appelldomstolens oppfatning at vilkårene for gjenåpning i GB 15.5.3 ikke er oppfylt.

Det er også bedt om at begjæringen gis oppsettende virkning — at suspensjonen ikke iverksettes før begjæringen er behandlet. Det er ikke vist til konkret hjemmel for denne anmodningen. Til dette skal bemerkes at bilsporens regelverk ikke åpner for en slik konstruksjon (oppsettende virkning) og at straffen således kan/skal effektueres i samsvar med domsslutningen selv om begjæring om gjenåpning er levert inn.

4.2. Formelle vilkår for Gjenåpning

Det følger av GB § 15.5.3 at:

«Gjenåpning kan aldri skje hvis begjæringen begrunnes i forhold som har vært behandlet/vurdert i dommen».

Begjæringen om gjenåpning er basert på at Appelldomstolen ikke kan behandle en innstilling om suspensjonsstraff til DU. Anførselen bygger på at DU må behandle suspensjon som straff og at appelldomstolen først har kompetanse til å idømme suspensjon når DU har avsagt sin dom og at denne appelleres.

De omstendigheter begjæringen om gjenåpning er bygget på, er behandlet grundig i dommens premisser. Videre ble partene under den muntlige behandlingen i domstolen gjort uttrykkelig oppmerksom på Appelldomstolens kompetanse og de bekreftet eksplisitt at de forsto domstolens syn på kompetansespørsmålet. Det ble ikke reist noen formelle innsigelser mot denne forståelsen. Saken er altså behandlet i tråd med partenes påstander og det har ikke fremkommet noe nytt i begjæringen om gjenåpning som ikke er behandlet i dommens premisser.

Det er således ikke anledning til å gjenåpne saken jf GB § 15.5.3.

4.3. Feil ved saksbehandlingen eller i avgjørelsen GB 15.5.2

Appelldomstolen vil også bemerke at det forøvrig ikke foreligger noen «avgjørende feil» ved saksbehandlingen som kan begrunne gjenåpning. Det vises til domspremissene og det fremstår som åpenbart at gjenåpning ikke vil føre frem. Det er ikke på basis av bilsporens regelverk sannsynliggjort at det er verken saksbehandlingsfeil eller feil i realiteten i dommen.

Det er også vist til et prinsipp om to-instansbehandling. Synspunktet synes å være at appellanten har krav på to-instansbehandling av all bruk av straffereaksjoner fra «menyen» i GB 12.5.1. Appelldomstolen er som det fremgår av dommen ikke enig i dette. Verken i GB eller som et ulovfestet prinsipp har appellanten krav på at enhver type straffereaksjon skal

behandles i to instanser. Hvorvidt det foreligger et regelbrudd som basis for straff er to-instansbehandlet. Det er appellanten som har valgt å appellere sin sak — både skyldspørsmålet og straffutmålingen — før innstillingen fra juryen skulle behandles i DU. I og med appellen blir hele saken med full kompetanse både i forhold til skyldspørsmålet og straffeutmålingen, behandlet i Appelldomstolen. Det er ikke gitt noen overbevisende begrunnelse for at dette strider mot bestemmelsene i GB eller ulovfestede prinsipper. Tvert i mot har det som det fremgår i dommen de beste grunner for seg og klart hjemlet i regelverket at Appelldomstolen har full kompetanse når saken bringes inn ved en appell.

Det er således ingen saksbehandlingsfeil eller misforståelser i Appelldomstolens dom nr 287.

2.3. Presidentens behandling av saken

I perioden 14. til 18.07.2021 var det kommunikasjon mellom FIA og NBF/Presidenten. FIA hadde kjennskap til appelldomstolens avgjørelse av 12.07, og ba den 14.07 om opplysninger om hvilken status Steinsholts lisens hadde. Den 18.07. sendte presidenten følgende brev til FIA:

“Ole-Henry Steinsholt — licence

Regarding your E-mail from July 14th, we can inform you that Ole-Henry Steinsholt has the Norwegian ASN's permission to take part in the FIA RX2e Championship round in Barcelona, July 23-24. Due to holiday-time in Norway we will need more time for processing his case. His licence, no. 21.46870, may be suspended, but that will not happen before this race.”

Brevet ble sendt til FIA uten at spørsmålet var styrebehandlet. Presidenten har i etterkant skriftlig begrunnet sin beslutning om å meddele FIA at Steinsholt hadde lisens i et notat til styret. Notatet følger som vedlegg 1.

2.4. Styrets behandling av saken

Styret har diskutert saken, samt trolig også presidentens notat, i telefonmøte den 23.07.2021. Styret tok ikke stilling til riktigheten av presidentens beslutning, men uttrykte sin enighet i at man på det tidspunkt ikke kunne tilbakekalle lisensen for et løp som skulle gjennomføres samme helg. Styret uttalte bl.a. følgende:

«Styret tok ikke stilling til om noe burde vært gjort annerledes rundt presidentens handling i forbindelse med saken, men ga presidenten støtte i at når Steinsholt først hadde fått tillatelse til å kjøre VM-løpet i rallycross i Barcelona denne helgen så kunne man ikke i siste liten tilbakekalle denne.»

2.5. Lovutvalgets behandling av saken

NBFs lovutvalgs leder ble gjort kjent med presidentens brev av 18.07. og lovutvalgets leder gjorde den 19.07 presidenten oppmerksom på at han ikke hadde myndighet til å gi Steinsholt starttillatelse.

3. VURDERING

3.1. Generelt om selvdømmeordninger i foreningslivet

Selvdømme i foreningsforhold er vanlig i norske foreninger. Større foreninger, særlig innen idretten, har godt utviklede selvdømmeordninger. Formålet med selvdømmet er at brudd på foreningens regelverk skal behandles internt i foreningen. Idømte reaksjoner må ligge innenfor foreningens jurisdiksjon, og knytter seg vanligvis til utelukkelse fra foreningens aktivitet i bestemte perioder eller i grove tilfeller for alltid.

En utelukkelse fra foreningsaktivitet vil som regel bli oppfattet som en velferdstap for den det gjelder. Videre vil konstatering av skyld kunne oppfattes som belastende for medlemmet som idømmes en reaksjon. Medlemmenes rettsikkerhet må derfor sikres.

Det er viktig for domsorganenes legitimitet at det foreligger klare regler som oppstiller hvilke handlinger som kan sanksjoneres, hvilke sanksjoner som kan ilegges og at det er betryggende saksbehandlingsregler. Det er også svært viktig at domsorganene etter reglene og i praksis er uavhengige fra den valgte ledelsen i foreningen.

Norske domstoler vil i liten grad overprøve avgjørelser fattet av foreningers egne domsorgan, men dersom det foreligger saksbehandlingsfeil, brudd på foreningens egne regler eller særlig grov ugyldighet, kan domstolene kjenne et foreningsvedtak ugyldig.

3.2. Beslutning om å tillate deltakelse i løp

3.2.1. Presidentens rolle

NBFs vedtekter § 5 angir styrets oppgaver. Loven angir ikke at presidenten har noen særskilt myndighet til å fatte vedtak, annet enn at presidenten ved stemmelikhet har dobbeltstemme.

Generelle bestemmelser gir presidenten myndighet til å beslutte startforbud og midlertidig lisensinndragning inntil en straffesak er endelig avgjort (pkt. 12.2.5), og til å innstille på straffer (pkt. 12.3.2). Det er ikke unaturlig at president/styret har en påtalerolle inntil saken kan avgjøres av et domsorgan. Generelle bestemmelser gir imidlertid ikke hjemmel for at Presidenten kan gi starttillatelse der det foreligger en rettskraftig dom. Heller ikke styret har slik myndighet.

Jeg forstår det slik at presidenten gav starttillatelse som en følge av at utøver hadde begjært gjenåpning av appelldomstolens avgjørelse av 12.07, og at han av hensyn til utøver og muligheten for søksmål mot NBF ønsket å kunne la ham konkurrere inntil gjenåpningsbegjæringen var behandlet. Som nevnt over hadde presidenten ikke hjemmel til å beslutte dette. Det spiller ingen rolle hvilke motiver presidenten hadde for denne avgjørelsen. Selv om hensikten var den beste, var denne beslutningen i strid med NBFs regelverk. Ved å sette til side Appelldomstolens avgjørelse har presidenten grepet inn i domsorganenes myndighetsområde, og med det skapt tvil om domsorganenes uavhengighet fra den valgte ledelsen.

3.2.2. Styrets rolle

Styret behandlet spørsmålet i møte den 23.07, og omgjorde ikke presidentens beslutning om å gi starttillatelse. Jeg legger til grunn at styret da var kjent med at Appelldomstolen den 22.07 hadde avslått begjæringen om gjenåpning. Styret synes å behandle saken under den forutsetning at det var for sent å omgjøre presidentens beslutning om å tillate Steinsholt å starte. Det er ukjent for meg hvor lang tid det var fra styret behandlet spørsmålet til Steinsholt skulle konkurrere, og om det var praktisk mulig å omgjøre presidentens beslutning

Det er klart at heller ikke styret hadde myndighet til å gi Steinsholt starttillatelse, og styret burde ha vurdert om starttillatelsen skulle vært trukket tilbake. Styret var gjort kjent med at dommen mot Steinsholt var rettskraftig og at begjæringen om gjenåpning var avslått. Ikke minst legger jeg til grunn at styret var kjent med at presidenten gjennom brevet av 18.07 til FIA hadde gått utover sine fullmakter. Jeg har forståelse for den vanskelige situasjonen en omgjøring av starttillatelsen ville satt både utøver og NBF i den 23.07, men det er ikke til å komme fra at styret burde vurdert å trukket starttillatelsen tilbake, all den tid presidenten ikke hadde hjemmel til å gi en slik tillatelse.

3.3. Appelldomstolens behandling

Rettslig sett er den foreningsrettslige behandlingen av sanksjonssaker av sivilprosessuell art. Dette innebærer at partene i utgangspunktet har en større rådighet over saken, enn man har i alminnelige straffesaker. Foreningsrettslige sanksjonsregler inneholder imidlertid en rekke regler av straffeprosessuell art, i hovedsak for å gi den som er anklaget nødvendig rettssikkerhet. Dette omfatter tilgang til bevis, rett til å la seg bistå av advokat, krav til begrunnelse av avgjørelser og retten til å påanke avgjørelser.

Et særtrekk ved straffeprosessen er at domsorganet ikke er bundet av partenes påstander om sanksjon, så lenge domsorganet forholder seg til forholdet som er påtalt. Slik er også regelen i Generelle bestemmelser pkt. 15.4.16, der det fremkommer at appelldomstolen fritt kan «(...) *endre eller stadfeste den straff- eller beslutning som appellen gjelder, (...)*»

Appelldomstolen har etter min oppfatning forholdt seg til Generelle bestemmelser og hadde adgang til å utvide straffen til å gjelde suspensjon, selv om suspensjonsspørsmålet ikke var behandlet i Domsutvalget.

4. INNSPILL TIL VEDTEKTER OG GENERELLE BESTEMMELSER

4.1. Innledning

Jeg har ikke foretatt en fullstendig gjennomgang av NBFs lov og Generelle bestemmelser. NBF har imidlertid bed meg kommentere spørsmål jeg stiller meg etter gjennomgang av saken og regelverket. Min bakgrunn og erfaring er knyttet opp mot Norges Idrettsforbunds regelverk, og det er naturlig at dette preger de spørsmål jeg reiser. Samtidig er det viktig for meg å understreke at jeg ikke kjenner NBFs regelverk til fulle, og i alle tilfeller ikke det internasjonale regelverket. Mine innspill nedenfor er derfor ment til intern vurdering og diskusjon for NBF.

4.2. Spørsmål til regelverket

- 1) Vedtektenes pkt. 4 inneholder ikke noen bestemmelse om hvor mange medlemmer domsutvalget og appellutvalget skal ha. Dette står imidlertid i GB 12.3.1 og 15.3.1 Reglene bør samordnes.
- 2) Straffbare handlinger skal angis klart. Angivelsen av regelbrudd i pkt. 12.1.1 inneholder en del skjønnsmessige regelbrudd; «svikaktig fremgangsmåte», «anses som uakseptabelt», «oppleves som krenkende eller støtende», «ikke forenlig med intensjonene i Norsk Bilsports verdigrunnlag...». Straff for handlinger begått «utenom konkurranser eller motorsportstilknyttede miljø» kan være problematisk.
- 3) 12.1.1 k er ikke et regelbrudd, men en bestemmelse om hvem som kan straffes. Bokstav l omhandler forsøk, og bør plasseres i en egen bestemmelse, (evt. sammen med medvirkning). Bokstav m inneholder foreldelsesfristen, og bør plasseres i en egen bestemmelse.
- 4) 12.2.Straffeområde har en litt misvisende tittel i forhold til innholdet.
- 5) Burde suspensjonssaker alltid behandles av DU i første instans, slik at medlemmene sikres rett til å påanke suspensjonsavgjørelser? GB inneholder ingen tidsbegrensning for hvor lenge en suspensjon kan ilegges. Desto lenger en suspensjon ilegges, desto mer problematisk er det om det ikke er en ankemulighet over reaksjonsfastsettelsen. I ytterste fall kan en manglende ankemulighet medføre at den det gjelder bringer saken inn for de alminnelige domstoler. Dette vil være uheldig for NBFs selvdømmeordning.
- 6) Bør det iverksettes prosedyreregler som gjør at NBFs aktor før behandling av appeller skriftlig gjør rede for hvilken påstand NBF ville nedlegge? Dette er ikke praksis i dag.
- 7) Det er uklart hvilket forhold det er mellom juryens innstilling og aktors påstand. Det vil etter min oppfatning være uheldig om juryen har en rolle som påtaleorgan overfor domsutvalget, (dette da NBFs aktor ikke har en rolle i domsutvalgets behandling av saker). Se pkt. 12.3.7
- 8) GB 12.2.5 gir presidenten og styret myndighet til å beslutte startforbud og midlertidig lisenndragning. Bestemmelsen inneholder ingen kriterier for når startforbud og midlertidig lisenndragning kan finne sted. Jeg mener det vil styrke rettssikkerheten til utøverne og gi mer forutberegnelighet om det ble inntatt kriterier for dette.
- 9) Det fremstår for meg som litt pussig at at DU jf. pkt. 12.3.3 på eget grunnlag kan beslutte ikke å behandle en innstilling om straff, og at avgjørelsen er inappellabel. Dersom NBF innstiller på straff bør DU ha plikt til å behandle saken, men kan velge å frifinne utøver om de finner grunn til det. En slik frifinnende dom ville da kunne appelleres av NBF til Appelldomstolen, og NBF ville fått en mulighet for å argumentere for hvorfor straff skulle ilegges.
- 10) Jeg kjenner ikke bakgrunnen for pkt. 12.3.18, men det kan skape et uheldig bilde av DUs uavhengighet om de skal bistås av «NBFs konsulenter eller andre».

- 11) Gjenåpning pkt. 12.4
- a) Jeg mener det er uheldig at DU selv skal ta stilling til gjenåpning av sin egen dom, jf. GB 12.4.1.
 - b) Jeg synes også det er uheldig at gjenåpning ikke kan skje hvis «begjæringen begrunnes i forhold som har vært behandlet/vurdert i dommen.» Gjenåpning kan særlig være aktuelt der det er gjort feil ved behandlingen av saken. Dette er en sikkerhetsventil i forhold til rettssikkerheten.
 - c) Ut fra et rettsikkerhetssynspunkt er det vanskelig å begrunne en absolutt tidsfrist for gjenåpning.
 - d) Jeg savner en begrunnelse for hvorfor DU etter pkt. 12.4.6 i spesielle tilfeller kan fravike hele eller deler av pkt. 12.4.
- 12) Bør det innføres bestemmelser om maksimal størrelse for bøter?
- 13) Offentliggjøring av straff jf. pkt. 12.17
- a) Forholdet til GDPR bør vurderes, og det bør lages retningslinjer
 - i) Offentliggjøres hvor?
 - ii) Overfor hvem?
 - iii) På hvilken måte?
 - iv) Hvor lenge?
- 14) Flere steder i kap 15 blir Appelldomstolen omtalt som NBF. For å statuere ansvarsfordelingen («maktfordelingen») bør NBF erstattes med Appelldomstolen.
- 15) 15.2.4 gir en times appellsfrist «eller innen den tidsfrist som bestemt av NBF eller DU». Kort appellfrist synes godt begrunnet er det gjelder forhold knyttet til en konkurranse, der det av hensyn til konkurransen og andre deltakere er behov for en rask avgjørelse. Dette er ikke like godt begrunnet for andre avgjørelser, som f.eks. bøter, suspensjon og eksklusjon.
- 16) Saksbehandlingsreglene for DU og AD bør samordnes.
- 17) Mangler regulering av skyldkrav, beviskrav og bevisbyrde.

* * *

Styret i NBF

9

SAK: APLD 287 - Ole Einar Steinsholt

Oppsummering av saken

Ole Einar Steinsholt var innblandet i en sak under NM i Rallycross 19-20 Juni 2021, som er behandlet i APLD 12.07.2021, hvor det ble besluttet at Diskvalifikasjon opprettholdes, boten ble frafalt og i tillegg dømmes det 3 mnd. suspensjon av lisens.

Dom i APLD (og innstilling fra Jury) er helt i tråd med hva som er forventet, og hva som bør idømmes ved en slik overtredelse, så det er overhodet ikke tema i diskusjonen.

Appellantens advokat mener dommen inneholder «saks behandlingsfeil» da det er DU som innstiller på suspensjon, for å gi en mulighet for 2. behandling i APLD. Dette har ikke jeg tatt stilling til, og om dette er feil eller riktig, og er ikke vår oppgave å mene noe om.

Appellanten har begjært Appell 287 gjenåpnet, og overføring av suspensjonssaken til DU. Behandling av denne begjæringen har dratt ut i tid pga. ferie/ferieavvikling hos medlemmer i APLD, og det er også den direkte årsaken til at jeg valgte å se på saken med mulig flytting av suspensjonen til saken var ferdig behandlet i APLD.

Her mener jeg at appellanterns rettsikkerhet måtte ivaretas, dvs. at appellanterns ønske om overføring av saken til DU måtte behandles ferdig, og i mellomtiden hadde han en avreise til Barcelona for deltakelse i WRC2e og hadde behov for et raskt svar. Da vi ikke fikk et sådant svar fra APLD i tide, valgte jeg å innvilge starttillatelse i nevnte løp inntil avgjørelsen var klar. Dette ble det også orientert til FIA i brev form, som hadde etterspurt status på nevnte deltaker. I vanlig norsk rettspraksis skal jo tiltalte ansees uskyldig til dom foreligger.

I etterkant har jeg fått beskjed fra LU at dette var en tillatelse jeg ikke hadde myndighet til å gi ihht. vårt regelverk, noe jeg da må forholde meg til. Men tillatelsen var allerede gitt, og i etterkant har APLD stresset en behandling av gjenåpningen, og avsagt dom pr 22.07.2021, og i tillegg bedt om at dette publiseres på våre nettsider umiddelbart.

Her sitter vi med en situasjon som vi må forholde oss til, og som skaper utfordringer som kunne vært unngått, ved at denne dommen kunne vært ferdigbehandlet til etter målgang på løpet han allerede har fått start tillatelse på, men i stedet presses denne dommen frem før start av løpet, med ønske om at deltakeren ikke skal starte i nevnte løp. Er ikke spesielt positiv til denne behandlingsmåten.

Det har vært noen få personer som er meget engasjert i saken (bl.a Kent Rudi, Juryleder på løpet), og gjort forsøk på å presse frem en publikasjon av dommen for på den måten å stoppe deltakerens deltakelse i løpet. Etter min mening er ikke dette en fornuftig handlingsmåte, vi har allerede gitt en starttillatelse, og informert FIA om dette (så kan det være at den er gitt på feil grunnlag, det må vi i så fall ta lærdom av, og sørge for at det ikke skjer igjen), og det vil være i mine øyne helt feil å tilbakekalle denne starttillatelsen, noe som vil skape mye støy og i mine øyne ikke er nødvendig. Dommen vil bli fullbyrdet etter løpet, og det kan ikke være noen stor sak at denne er utsatt en uke, her er den totale pakken lagt til grunn for avgjørelsen.

Et annet moment er at mange personer ønsker å tre inn i NBF's saksbehandling med råd og krav om hva som skal gjøres, noe jeg også mener er helt feil. Det er et fåtall personer som sitter med all informasjon i saken, og bare disse bør også være delaktig i det som skal skje. Det er i mine øyne ikke et godt

«samarbeids mønster», når jeg konstaterer at det ikke er motorsportens beste som er hovedfokus i saken, men muligens å ta NBF's President, som etter enkeltes mening har overtrådt sine fullmakter.

Skulle det siste være tilfelle, så er det i så fall noe vi må lære av, det hjelper ingen om vi bare er ute for å finne sydebukk. Saken er, og har vært, meget komplisert og det er mange faktorer som ikke er hensyntatt av hverken APLD eller de engasjerte personene. Mitt hovedfokus har vært Norsk Motorsport, og dennes beste. Jeg klarer ikke se at noen har lidd skade av at deltakeren er gitt starttillatelse, og straffen vedkommende har fått vil også bli fullbyrdet i sin helhet.

Så får jeg akseptere det, om det blir konstatert at dette er feil behandling fra min side, men tanken har vært den beste for både deltaker og Norsk Motorsport. Vi må da lære av de feil som er gjort, sydebukk er ikke det viktigste her, mener jeg.

Jeg mener saken i sin helhet fra mange hold ikke har vært korrekt behandlet, og det har ikke vært riktig fokus på Norsk Motorsport. Hvor mange skal kunne blande seg inn i saksbehandlingen fra NBF, og hvor mange råd/krav skal vi lytte til? Her er for mange som har hatt tilgang til saksmateriale, som ikke burde det, det alene mener jeg er beklagelig, men må akseptere at dette er skjedd.

Saken står nå på at Dom er ferdig behandlet (og rettskraftig), det er fra enkelte et ønske om å avbryte deltakelsen i nevnte løp for Ole Einar Steinsholt. Dette mener jeg blir helt feil, når vi har gitt en starttillatelse (feil eller riktig avgjørelse) så må vi opprettholde denne. Her ser jeg også et eventuelt økonomisk krav om vi velger å bryte deltakelsen, som vi kan unngå ved å opprettholde starttillatelsen.

I etterkant av denne saken, ønsker jeg at Styret tar initiativ til en samtale/diskusjon rundt både regelverk og straff/straffeutmåling/praksis, samt om det er muligheter for å misforstå de regler vi har i dag, nettopp for å forhindre å komme i tilsvarende situasjon senere. Her bør Styret, DU og Appelldomstolen sette seg ned sammen for å se på dette, og jeg kunne tenke meg å få til et slikt møte knyttet til årets Bilsportskonferanse.

Om det skulle vise seg at vi har handlet mot vårt eget regelverk, er dette fra min side sterkt beklagelig, og det tar jeg selvsagt ansvar for, men vi må også se det totale bildet, hvor det også er mange som mener at dette var en riktig avgjørelse, og hvor Norsk Motorsport også må sees på i denne sammenhengen.

Finn Eirik Eilertsen
President NBF